

Съотечественници: „Българе тѣ минуватъ сега едно отъ най мѣчни тѣ врѣмена. Какво то и да бѣше досегашно-то ни състояніе, понѣ никой не ни докачаше вѣрж тѣ жоя то е была намъ единственно то утѣшеніе въ сѣкак-ви врѣмена и ны е увардила въ цѣлость и единство. Но днесъ, кога то още по-добрѣ проумѣхми, чи нейно-то по-нататашно запазваніе е залогъ за правилно то ни развитіе и напрѣдваніе, днесъ, кога то стигнахми при друго то още и да мислимъ, чи съ нейнж тж свръскаж ся оздравява будущностьта на Народъ тѣ ни, тя остава, за злж честь нашж, прѣдметъ на разнообразни нападе-нія и подкопаванія. Врѣмя то на напрѣдваніе и на раз-витіе, кое то ся отвори отъ нѣколко годинъ на самъ, не само проминува за насъ безплодно, но и протича всекій день съ по-голѣмъ ущърбъ. Наши тѣ непріате-ли и-кжтъ да ся въсползувжтъ отъ разстройство то на църковно народни тѣ ни дѣла, кое то изъ день въ день ся увеличва отъ нечаянно то продълженіе на распрж-тж ни съ гръцко то високо духовенство. Но ній днесъ грѣбва повече отъ всекога да ся засилимъ, да да имъ покажемъ, чи оцѣнявами на пълно важность тж на е-нова, кое то тѣ тѣй хитро искжтъ да ни отнемжтъ. Днесъ, кога то ся касае за животъ тѣ или за смъртъ-тж на Народъ тѣ, днесъ грѣбва и ній да направимъ най голѣми тѣ жъртви, за да увардимъ еѣрній тѣ залогъ на напрѣдваніе то си, истинній тѣ корень на благополу-чіе то си, маж тж на бжджщность тж си. Нека ны не плаши това, гдѣ то отъ насъ сжщи тѣ излѣзвжтъ хора загубени, хора на кои то съвѣсть та е замрачена отъ своекористіе и кои то за това ся съединявжтъ съ вра-гове тѣ на вѣрж тж ни, на благочестіе то ни и на бла-гополучіе то ни. Такива хора всекога е имало въ сѣкій единъ народъ. Въ пшеницж тж все ще ся намѣри и по-малко кжклицж“ (Вѣстникъ „Врѣмя“ Година II. брой 10-ий).